

Veldmuis

Latijns:	Micro Arvalis Pallas
Familie:	Woel muizen
Orde:	Knaagdieren
Status:	Beschermde diersoort

Uiterlijk en kenmerken

De veldmuis is bruin tot grijsbruin en zelfs tot donkerbruin van kleur, buik lichter. Zijn lichaam is plomp gebouwd, heeft een stompe snuit met in de vacht verborgen oren en ogen. De vacht geeft een kortharige, gladde indruk. Een volwassen veldmuis is tussen de ca. 9½-12 cm lang en heeft een korte staart van ca. 3-4½ cm lang.

Ontwikkeling en leefwijze

Na een draagtijd van ca. 3 weken worden er gemiddeld 5-6 jongen geboren. Na een zoogperiode van ca. 3-4 weken verlaten ze het nest. Een populatie veldmuizen kan in 3-6 jaar tot grote aantallen groeien, omdat een wijfje gemiddeld drie tot zeven nesten per jaar voortbrengt. In het laatste jaar wordt een piek bereikt, maar daarna stort de populatie ineen en begint de cyclus opnieuw. Voedsel bestaat voornamelijk uit graangewassen, bollen, aardappelen, kool en wortelen.

Schuilplaatsen

De veldmuis graaft uitstekend en leeft bij voorkeur in weilanden en wegbermen. De veldmuis houdt zich schuil in zelf gegraven holen tot wel ca. 60 cm diep.

Mogelijke risico's, schade of hinder

- Verspreiding ziekten (bv. modderkoorts)
- Knaagschade in boomgaarden en aan bv. opgeslagen bieten en aardappelen.
- Tijdens "veldmuisjaren" kunnen enorme schades aan weilanden ontstaan door ondermijning van de grasmatten of bouwland.

Sporen

- Groenachtige uitwerpselen, ca. 0,4-0,8 cm lang en ca. 0,2 cm dik. Worden vaak aangetroffen rondom holen en eetplaatsen.
- Looppaden (wissels) tussen de uitgangen van hun holen.

Wering

Geadviseerd wordt om ruige begroeiing te voorkomen en de grasmat kort te houden. Maak slootkanten regelmatig schoon. Voor boomgaardbescherming kunnen bomen het beste in zwarte grond worden gepoot. Ook hier valfruit en snoeihout verwijderen en bodembegroeiing kort houden.

Bestrijding niet toegestaan!